

In ta načrt je prišel, kakor že marsiktera druga imenitna beseda, katero smo Slovenci zmirom sprejeli z velikim veseljem, iz zlate Prage v temeljnih členih. Načela te ustave so taka, da lahko rečemo, da so federalistična in taka, po katerih se dá stvariti Avstrija srečna in mirna. Al se ve da, če to izrečemo, naj nihče ne misli, da s tem smo tudi rekli, da do zadnje pičice mora vse tako obstati, kakor je predlagal česki zbor. Predlog českega zbora je le načrt, kateri pride pred državni zbor; tam bodo naši poslanci in poslanci družih dežel snovali prihodnjo našo, ako Bog dá, srečno in dobro ustavo. Naši poslanci bodo pri tem težkem delu gotovo gledali na to, da bodo na eni strani obvarovali našo deželo vseh bremen, ki bi morda prišla iz kake enostranske sprave, in na drugi strani bodo gotovo delali na to, da se federalistična načela vzamejo za podlago novi ustavi avstrijski. Vse do zdaj znane adrese družih zborov vodijo ista načela. Tudi tri dežele nemške so k federalizmu pristopile, zato ni res, ako se reče, da Nemci nepremakljivi stojé za ustavo od 21. decembra 1867. leta in da zabranjujejo spravo. Le liberalna klika ni za spravo, ki vé, da pride ob gospodstvo, ki si ga je v zadnjih 10 letih prisvojevala. Kar adresa naša izrekuje, temu — tega smo si v svesti, pritrjuje ogromna večina naše dežele. — Govor dr. Coste je bil na več mestih in tudi o sklepu z navdušeno pohvalo poslancev in poslušalcev sprejet.

C. k. deželni predsednik naznani zdaj, da ima zboru poročati nekaj po ukazu ministerstva. — Vse omolkne in posluša. — „Kranjski deželni zbor — začne c. kr. deželni predsednik — je bil postavno sklican od Njegovega Veličanstva; dolžnost je tedaj bila vsacega poslanca, da pride v zbor. (Dobro!) Ker manjšina deželnega zbora te dolžnosti ni spolnila, ravnala je cesarskemu klicu in svoji prisegi nasproti. (Dobro!) Adresa lanskega deželnega zbora ni mogla jej spotika biti, kajti adresa je le pismo, v katerem se izrazuje mnenje večine. Kujanju manjščine ni mogla biti povod. Zato mora cesarska vlada njeno postopanje grajati. (Pravo!) To očitno tukaj in vsi deželi povedati, ukazala mi je cesarska vlada“. (Živahni dobro-klici.) — Prav tako, kakor bengalični ogenj, so kazale te vladne besede „lojaliteto“ tiste centralistične manjščine, čegar usta so zmirom polne ustavnosti, postavnosti in lojalitete!

Po vsem tem je prišla volitev državnih poslancev na vrsto. Iz vrste velikih posestnikov je bil izvoljen: grof Hiacint Turn, — iz vrste mest, trgov in zbornice kupčijske sta bila izvoljena podpredsednik zbornice Janez Horak in predsednik V. C. Zupan, — iz vrste kmečkih občin pa so izvoljeni dr. Costa, Svetec in grof Barbo. Vsi (razun nepridužočega Turna) izrekó, da sprejmejo volitev.

In tako je odbila ura zborovanja. Deželni glavar dr. Razlag poprime zdaj besedo na slovo in omenivši, da je deželni zbor izdelal vse svoje naloge, katerih je obilo bilo za tako pičlo odmerjeni čas, se je zahvalil poslancem za marljivo njihovo delovanje in c. kr. deželnemu predsedniku za blagovoljno podporo njegovo. Trikrat ponavljeni slava-klici na Njegovo Veličanstvo so končali zbor, ki je sklenil nekatere za deželo važne postave in naprave, in ki je bil — Bog daj! — predhodnik velevažnega državnega zbora, v katerem se ima Avstrija uravnati na novi državnopravni podlagi in pomiriti svoje narode.

Deželni zbor Porečki.

Naš zbor je končal 14. t. m. Vse prošnje za avtonomijo občinsko so odvržene. Taljanoman ne dá hegemonije iz rok. Gosp. Marot se je moško ponašal in

tudi narodno hrvaško govoril, ter gospódi taljansko pojasnil, — vse zastonj! V tej seji se je odločila poljedelska šola — se ve taljanska najbržje v Rovinju, kjer je taljansko poljedelsko društvo. Več o tej šoli Novicam prihodnjič poročam. — Gotovo, da sedaj tudi slepec vidi, da nam ne koristi nič Poreški zbor, in da moramo združenja iskati drugej — pri bratu Slovencu.

Deželni zbor štajarski.

Konec deželnega zbora našega je bil ta, da nemški poslanci ne enega Slovence niso volili v državni zbor, — po takem štajarski Slovenci ne enega zastopnika ne bodo imeli v prihodnjem velevažnem zboru dunajskem. Nemčur noče sprave; on hoče le gospodstvo, to je zdaj spet gotovo. Al žalibog! da tudi mi Slovenci nismo brez krivde o tej nesreči. Da bi bile volitve v deželni zbor se drugače snovali, bilo bi drugače. „Le duhovna ne v deželni zbor!“ jek tega razdvojitva je zdaj: „čemu Slovenci v državni zbor!“

Deželni zbor Tirolski.

14. dne t. m. se je obravnavala adresa; „liberalci so se zdržavali glasovanja, ki je bila z 35 glasovi sprejeta. Med 9 italijanskimi poslanci so trije glasovali za adresno. — Predlog, naj vlada prekliče ministerski ukaz od svočana 1869. leta o šolskem nadzorstvu, je bil sprejet z 38 glasovi.

Dopisi.

Iz Čabra na Hrvaškem 1. okt. (Uradnik, kakor ne bi smel biti!) Navada je tukaj, da naš kotarski g. sudac rajši dve uri pozneje, nego eno minuto prehitro v pisarno primaha; 23. dne u. m. bila pa je še huja. Pozvanih je bilo mnogo ljudi; hotel je vsak prvi sprejet biti; kajti veliko jih je bilo, ki so se morali, važne posle domá popustivši, na daljno pot v Čabar podati in bili bi radi vsaj do trdne noči spet domú prišli. Kotarski sudac, zarad nekega atentata na samega sebe, v obče „pokojni Stipić“ zvan, komaj v pisarno pride, a že pogleduje na uro, ali bode skoro 12 bila. Ko njegov zaželeni čas pride, plane gori in veli težko čakajočim strankam, naj pridejo ob dveh popoldne. Ko ura na zvoniku dve udari, bili so pozvani ljudje vsi zbrani na omenjenem mestu. Ura bije 3, bije 4, bije 5, al dobri naš debeloglavi in trebušnji „pokojni“ gospod še v krčmi Bahusa častí, in še le, ko se je jelo mračiti, priinka v pisarno. Ko pa po zaslišanji jedne same osebe spoznava, da mu je glava pretežka dalje uradovati, razpodí celi božji dan na sudčevo milost čakajoče stranke ter jim veli čez dva dni priti. Da je bilo med prišlimi strankami veliko revnih ljudi, ki si s težkim delom komaj sproti vsakdanji kruh služijo, zarad malomarnosti takega kotarskega paše pa namesto jednoga, dva, tri ali še več dni potratijo, tega njegova pretežka glava ne prevdari! Mnogi celó trdijo, ako bi tukajšnja ponočna straža hotela nestransko postopati, bil bi g. sudac večkrat prvi, ki bi ga v luknjo vtaknili.

Iz Vato velj na Primorskem. †. — V poslednjih „Novicah“ smo radostni čitali, da je sl. deželni zbor Kranjski v svoji 6. seji obravnaval in sklenil postavo, naj se ženitovanske oglasnice ne dadó vsakemu beraču in postopaču. To je prav in poštena skrb za ubozega kmeta, ki ga že tako velika bremena tlačijo, s tem pa, da soseskam pridejo še beraške ženitve na glavo, se jim še večje butare nakladajo. Tisto postavo bi imel, kakor Kranjski, skleniti tudi naš Goriski deželni zbor. Naj povemo v dokaz to-le: Občina Vato velje in Misliče je prišel ukaz iz Tržaške bolnišnice, za tukajšnje naše ljudi 700 gold. plačati,

kjer je komaj 50 hišnih števil v obeh občinah, tedaj več tega zneska kakor cesarskih davkov. Kamo pridemo, če še tako naprej se bode dajalo vsakemu postopaču dovoljenje za ženitev! Ubogi naš kmet še komaj toliko pridela, da svojo družinico preživi. Tedaj deželni poslanci, odbijajte to nam dozdej jako napačno postavo, da se vsaj te nadloge rešimo, če nočete, da kmetijstvo opeša. — Tudi tatje so se že začeli klatiti po Brkinah. Ni še davno tega, kar so okradli v občini na Kozjanah nekemu kmetu do zadnjega repa živino iz hleva. Kamo pridemo, če se ne zabrani tako postopanje tatvinstva! Tudi v tem bi se moralo bolje gledati na kazenski zakonik, in takošne hudobneže ostrejšje pestiti. — Letina se je pri nas jako slabo obnesla; vina (Brkinščine) se bo že precej veliko natrgalo; kakošna bode, povem drugi pot.

Eden v imenu več družih.

Iz Gorice 14. okt. — Nenavaden mraz (z burjo), imamo zjutraj le 3 — 4 stopinje gorkote, zdaj ($\frac{3}{4}$ 5. popoldne) 8 stopinj. Nebo je sivo, kakor za sneg. — Druge turšice (činkvantina) bo prav malo; ajde komaj seme; repe po malem.

Iz Gorice 13. okt. — d — Laški časniki so začeli rasti pri nas, kakor gobe po dežji. Katoliško-politično društvo bo izdajalo po dvakrat na teden list, ki se bo vstavljalo, če bo treba, nameram časnika „L' Isonzo“.

Iz Zabelj na Goriškem 13. okt. (*Vinska letina*) se nam je letos kaj dobro sponesla. Ker ni bilo toče in ne preveč moče, vina je toliko kot vode, in ljudje, katerim se na nosu bere, da vino dobro poznajo, pravijo, da je letos res zlata kapljica. In cena je prav nizka. Zatorej, Kranjci, hitro na noge! Pridite po vino; mi vas bomo postregli z dobro kaplico, da bote veseli, in tako po nizki ceni, da nikdar tako.

Iz Celja 9. okt. (*Občepoštovani gosp. profesor dr. Lindner*) zapusti našo gimnazijo ter se poda v Prhatic na Česko, kjer bode ravnatelj tamošnji gimnaziji. V njem zgubi celjska gimnazija izvrstnega, težko nadomestljivega učitelja, dijaki blagega prijatelja, Celjani obče spoštovanega moža in Slovenci vrlega narodnjaka. Bil je v Celji celih 16 let in vžival spoštovanje od vseh strani, najbolj pa so mu bili vdani dijaki, s katerimi je res prav po očetovsko ravnal. Da bi hotel popisati vse njegove izvrstne lastnosti, opisal bi lahko celi Novični list. Žaluje torej po njem vsa gimnazija, — žalujejo vsi, ki so ga poznali. Da bi se pa spodobno od njeda poslovili dijaki njegovi in mu vsaj nekoliko pokazali, kako visoko ga cenijo, napravili so 7. dne t. m. zvečer velikansko bakljado njemu na čast. Ob 8 uri zvečer zaigra mestna godba, tudi od dijakov najeta, pred gimnazijo, viši gimnazialci vzamejo vsak svojo bakljo (bilo jih je okoli 60) ter gredo do stanovanja njegovega. Tamo se vstopijo pred hišo, ter navdušeno zakličejo trikratno „živi!“ — med tem pa gresta dva osmošolca v imenu višje gimnazije v stanovanje njegovo, da mu izrečeta k slovesu zahvalo prisrčno. Na to pride gosp. profesor doli na ulice ter se v kratkem, a jako ginljivem govoru poslovi od zbrane šolske mladeži. In spet so zadoneli gromoviti živio klici. — V nedeljo popoldne je dr. Lindner v svojem vinogradu šesto-, sedmo- in osmošolcem, kateri so bili njegovi učenci, dal „valete“, pri katerem se je čulo mnogo lepih govorov ne samo od strani gosp. profesorja temuč tudi od dijakov, in doneli so mu spet mnogokratni živio-klici. S solznimi očmi se je poslovil dr. Lindner s svojo gospo od ljubljenih dijakov, kakor tudi dijaki od svojega dobrega učitelja, ki jim ostane vedno v milem spominu.

Iz Celovca. (*Družba sv. Mohora.*) V seji 27. sept. so se obravnavale sledeče točke: a) blagajnik je predložil odboru račun o letošnjih družbinih dohodkih in

stroških. Vseh dohodkov je bilo 18.246 gold. 81 kr. in stroškov 18090 gold. 69 kr., tedaj ostane gotovine 156 gold. 12 kr. Po odborovem sklepu od 18. septembra 1869 pripade polovica v zbirko za Janežičevo ustanovitev; druga polovica pa se združi z Matico. Matici je priraslo letos zopet 549 gold., tako da šteje sedajna matičina glavnica 14.355 gold. 59 kr. Na vprašanje, koliko in ktere knjige bode izdala družba sv. Mohora družbenikom za prihodnje leto, je odbor sklenil, da kakor dosedaj tudi za l. 1872 dobi vsak ud šest knjig. Nadaljevat se imajo: 1. „Življenje svetnikov in svetnic božjih“ VII. snopič; 2. „Kristusovo življenje in smert“ IV. snopič; 3. Večernice, 25. zvezek in 4. Koledar za leto 1873. Razun imenovanih je 5. namenjena udom narodno-gospodarska knjiga, ki jo je slovenskemu narodu v poduk spisal izvrstni slov. pisatelj g. Ferdo Kočvar pod naslovom: „Kupčija in obrtnija, denar in blago“ in 6. živinorejec s posebnim ozirom na govedje,“ spisal g. Franc Govekar, nadučitelj v Igu pri Ljubljani. Knjige se bodo tiskale v 19—20.000 iztisih.

Iz Dutovlj 12. okt. — Ne pričakujte, dragi čitatelji! velikanskih novosti, ko zagledate ime sela „pustega, kamnitega Krasa“, ne napeňajte preveč poželjivo in pohlepno svojih zrenic na te male vrstice, kajti to je pisano le iz dolzega časa. Ni se še zemlja šestkrat krog svoji osi osukala, kar dobi neki ni besedice laške znajoč kmet prvi list italijanskega novega časnika „L' Isonzo“ na ogled. Osupnjen glêda to „španjsko vas“, divi se, kje da so mogli dobiti naslov njegov in jezen pošlje list „retour“. Vredništvo si je gotovo mislilo: slovenski kmet je prismojen in zabit, kar brš bode naročnino poslal v podporo novi italijanski pečenki. To je zopet dokaz, kako se nam sili tuja kultura. Ni mogoče misliti, da bi naša vredništva tako silila svoje listove tujemu narodu. — Vsacemu selu je bralno društvo velika potreba, tako tudi našemu. Zdatnih moči sem zagotovljen; na noge, tedaj, dragi mi seljani! ustanovimo si to zelo koristno napravo, pomagajmo drug drugemu; ako bomo delali z zedinjenimi močmi, zboljšali si bomo svoj stan.

Novo mesto 13 okt. — Ker bi bilo težko, 84 udov vsacega posebej vabiti, se odbor tukajšne kmetijske podružnice obrne na Novice, ter vabi vse ude k drugemu občemu shodu za letos, ki bo 26. t. m. ob 3 popoldne.

Odbor.

Ribnica. — Veliki kameniti oltar v Ribnici je v delalnici Tomanove vdove po mojstru Domeniku Mateliču, kakor mislimo, izvrstno dodelan, in bode v nedeljo 22. dne t. m. slovesno blagoslovljen. Domači naši ljudje in vsakter, kogar zanimiva delo ogledati, se vljudno vabijo k tej svečanosti.

Iz Razdrtega. A. O. — Za pogorelce naše vasi je sopet došlo nekaj pomoči, in sicer po prečastitem dekanu gosp. Grabrijanu iz Vipave 8 gold., po g. Nakus-u iz vipavske Planine 8 gld. in po g. Kodru iz Slapa 3 gold., skupaj 19 gold. V imenu pogorelcev se dobrotnikom srčno zahvaljujemo. — Naj pri tej priliki omenim tudi strašno burjo, ki že skozi tri dni razsaja tako, da stari ljudje takošne ne pomnijo. Koliko so drevesa in slamnate strehe trpele, se kaže iz tega, da menijo nekteri, ki imajo s slamo pokrite hiše in druga poslopja, da so vdruči pogoreli. — Tudi smo se nadjali, da se prevzvišeni knezoškof nas spomni in nam duhovnov dadó, ker je pretežavno sv. maš v taki burji okoli iskati, pa do zdaj je še zmirom malo upanja, ker so jih vže skor na vse strani razposlali.

Iz Senožeč 15. okt. f. (*Peticija do sl. vlade.*) Podobna je, kakor bi hotela narava ves svoj srd izliti nad borega kmetovalca, deževni nalivi, suša in burja, to so spored vladajoči klimatični elementi tega leta. — Slaba

letina (jesenski pridelki se ne pomnijo slaběji kakor letos), veliki davki in druga bremena sè strahom navdajajo kmeta, da se otožen in klavern kakor nikoli popred ozira v brezupno bodočnost. Preteči glad prihodnje zime, ktera bo, čem pred sneg zapade (predvčeranjim je že voda zamrznila, tako je razmrazila silna nenavadno velika burja) in ljudem pičli zaslužek odvzame tem huja, stoji mu pred očmi v strašni podobi. Da se velikim revam in nadlogam vsaj nekoliko v okom pride, da se obupni kmečki stan kolikor mogoče olajša in zboljša, želeti je: naj slavna c. k. vlada izdelovanje dotičnih načrtov podaljška istrijske ceste pospeši in odobri ter pred ko je mogoče delo odpré, da si bodo mogli ljudje s zaslužkom nadomestiti to, kar je silna suša pokončala; sicer bode začel glad marsikje izvrševati svoj posel. Govoreč o tem (cesti namreč) ne morem si kaj, da ne bi omenil občne, opravičene želje večine prebivalcev senosežkega okraja, Brkinov in drugih, koja je za zgornjo črto, ki pelje skoz Senožeče in Gabrče. Če se ta črta odobri, ne bila bi cesta le po veliko primernišem in manj nevarnem kraju gledé zime, marveč odpadla bi uro dolga okrajna cesta v Vreme, in prihranilo bi se na stotine delavnih moči, ki se za popraviljanje one ceste porabijo. Obžalovati je, če se bode res, kakor je slišati, vsled nagovarjanja neke egoistične trojice delo odložilo in po nje nasvetu izpejlalo, kar bi bilo ozir zgoraj rečenega zares narobe svet. Vederemo! — 9. dne t. m. so tukaj od kupčijskega ministerstva poslani merilci pregledovali (nivelirali) svet za železnico. Bog daj, da bi ga ne bili zastonj!

Horjul 8. okt. — Z velicim veseljem smo brali, da se je v deželnem našem zboru srenjske postave §. 28. črka 8. preuredila, to je zarad podeljenja ženitovanskih oglasnic za ubožne in razuzdane občane. Mene pa zraven tega še to-le najbolj boli, da nekter postaran hlapec v mestu ali tudi kter delavec pri železnici pobere kje tamkaj kakošno smet ženskega spôla iz tuje srenje in se oženi, ktero je potem tukajšnja srenja dolžna po §. 7., čeravno je nobeden ne pozná, in nikoli še videl ni, za svojo občenco vzeti, in če se primeri, da njen mož umrje, spada potem ona z svojimi otroci po §. 44. na breme tukajšnje občine. Treba bi bilo, da bi tudi na to ozir jemal. — To sem naznanil, da bi tudi druge občine moje misli bile. *)

Župan.

Iz Ljubljane. Tudi v Ljubljani so se začele delati priprave za veliko obrtnijsko in kmetijsko razstavo, ki bode leta 1873. na Dunaji. Ker je pred vsem treba, da se izbere v vsaki deželi veliko mož, ki bodo pomagali, da pride iz vsake dežele, kar ima dobrega v obrtnijstvu in kmetijstvu, v razstavo, zato je tudi c. k. deželni naši vladi došel ukaz od ministerstva, naj po posvetovanji z zaupnimi možmi nasvetuje vladi vrsto udov razstavne komisije, ki jih bode potem cesar sam imenoval za ude te komisije. To se je zgodilo v pondeljek.

— Kakor se v obravnavah deželnega našega zbora bere, se ima brž zdaj tudi slovenski jezik deloma vpeljati za učni jezik v kranjske gimnazije in ljub-

ljansko realko. Deželni šolski svèt je dobil nalog, izvršiti ministerski ukaz.

— Kar so dopisniki „Slov. Narod“, „Preše“ in „Triesterice“ te dni iz deželnega odbora o nekem „cukanji“ pri nasvetovanji profesorja Lesarja za dež. šolskega svetnika raznesli po svetu, je nesramna laž. Radi bi le to vedeli, kter „Ehrenmann“ je iz deželnega odbora inšpiriral dopisnike!

— Nemčurji (ne Nemci) štajarski, koroški in kranjski še niso zadovoljni s tem, da nedavno so na Dunaji imeli nemški „Parteitag“, — 21. in 22. t. m. si napravijo še drugega v Gradcu. Gradec je res prvo gnjezdo za take pristrance.

— † (Odbor učiteljskega društva za Kranjsko) je sklenil v svoji zadnji seji, naj se tistim bukvarjem, kateri so zadnjo razstavo učilnih pripomočkov z različnimi knjigami, zemljovidi itd. obogatili, podelijo priznanice za to prijaznost. Posvetovalo se je potem o preuredbi pravil našega društva v namen spremembe društva v slovensko učiteljsko društvo. Konečno ste se še za knjižnico nakupile dve knjigi v hrvaškem jeziku, ktere obsegate zemljomerstvo in zemljopisje.

— Gledišče v nedeljo, ko ste se predstavljale dve slovenske šaloigri, je bilo spet lepo polno. Naj bode ta obisk prijazen opomin ravnateljstvu narodnega gledišča, da skrbi, kolikor mogoče, za ugodno izvrševanje vseh predstav.

— Četrta predstava dram. društva) v gledališči bo v torek 24. oktobra. Predstavljale se bote dve novi igri „Išče se odgojnik“, igra v dveh dejanjih poleg francoskega in „Pred zverinjakom“, igra s petjem v 1 dejanji. Peta predstava bode 1. novembra in se bode ponavljala žalostna igra „Mlinar in njegova hči“.

— „Sršeni“ — je imé novemu slovenskemu listu, ki bode nastopil mesto ranjcega „Paylihe“ in „Jurja s pušo“ pod vredništvom gosp. Ivana Železnikarja v Ljubljani.

— (Prošnja.) Prišel je srečni čas, da je tudi na ljubljanski realki slovenski jezik deloma učni jezik. Dotični ministerski ukaz pa je še le 17. dne t. m. došel učiteljstvu, toraj potem, ko so si bili učenci preskrbeli nemške knjige zlasti naravoslovske. V imenu revniših svojih učencev se obračam do slovenskih rodoljubov s prošnjo, naj oni, ki imajo knjige „Živalstvo“, poslovenil Fr. Erjavec, in „Rastlinstvo“, poslovenil Ivan Tušek, blagovolé podariti jim ju ter prej ko prej meni poslati, da ju kmalu razdelim.

Ant. Lésar,

profesor c. k. vélike realke.

— Gosp. Jožef Rudež, spoštovani veliki posestnik v Ribnici, je po dolgi bolezni 14. dne t. m. umrl.

— (Očitne preskušnje v živinozdravniški šoli) so danes, jutri in pojutranjem na Poljanah.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Danes je velikovažen dan za Avstrijo. Mislilo se je, da že 16. dan t. m. pride odgovor cesarjev o predlogih českih deželnemu zboru českemu v roke, — al to se ni zgodilo, in najnovejši časniki so prinesli novico, da Njegovo Veličanstvo hoče, predno odgovori českemu zboru, zaslišati véliki ministerski svèt, to je, tudi prve ministre ogerske in pa grofa Beusta. In to se ima danes zgoditi. Na to novico so „ustavoverski“ časniki brž zagnali glas, da se poravnava s Čehi krha in da ne bode nič iz vsega,

*) Bodimo veseli, da vlada le ta sklep našega deželnega zbora za zdaj potrdi; če po novem prestroji Avstrije, za ktero bode šlo v prihodnjem državnem zboru, pridejo deželni zbori do svoje popolne samostojnosti, ki je zdaj nimajo, gotovo naš deželni zbor ne bode prezrl teh nadlog, ki jih občinam nakladajo ljudje, ki se le na „prazne roke“ ali na „hlače“ ženijo. Da bi le moč imeli deželni zbori, vse storiti, kar za potrebno spoznajo, marsikaj bilo bi že bolje v naši deželi!